

[Arne Melchior]

Når jeg ikke er helt urolig ved forslaget, er det, fordi man har noget tilsvarende i andre lande. Som hr. Bjørn Elmquist ganske rigtigt påpegede, er det under andre systemer, og derfor må vort kontrolorgan finde sine egne og altså nye veje. Det kan godt blive besværligt, men hvorfor skulle det dog ikke lykkes? Man skal jo ikke være blind for, at der udmærket kunne komme et parti blandt Folketingets fem største partier, som ikke bare var skeptisk over for værdien af et dansk forsvar, men som måske var direkte modstander af det. Det er jo fuldt legalt, hvis sådan noget indtræffer, men hvor hensigtsmæssigt det så er at skulle give oplysninger, der er omgærdet med den absolutteste tavshedspligt, kan man selvfølgelig have sine tvivl om. Derfor lægger vi fra CD's side aller mest vægt på den sidste sætning i § 2 i lovforslaget, der lyder:

»Denne orientering« – altså orienteringen til udvalget – »sker under hensyntagen til de særlige forhold, som gør sig gældende for efterretningsevne.«

Det er for os den afgørende sætning, og med den nuværende regering ved vi da, at sådan vil det også blive praktiseret. CD har kunnet gå ind for dette forslag i fuld tillid til den justitsminister og den forsvarsminister, vi har. Jeg har endda mine tvivl om, hvorvidt et sådant forslag ville have fundet vej til Folketinget, hvis vi havde haft en socialdemokratisk regering i dag. Det er da meget godt, at vi ikke har det, men vi må selvfølgelig alligevel rette os efter de strømninger, der nu engang gør sig gældende.

Foruden den sætning, jeg allerede har fremhævet, vil jeg fremhæve en del af det ord, vi her taler om. Vi taler om efterretningstjenester, og jeg vil gerne sætte streg under den første del af dette ord, nemlig »efter«. Det er altså efterfølgende, at dette udvalg – ligesom en revision – skal informeres, og når jeg understreger dette så stærkt, er det, fordi der netop ikke skal kunne være nogen mulighed for forhåndsordrer, forhåndshindringer af nogen art, således at det, der er formålet med ethvert lands efterretningstjeneste, ikke på nogen måde vil blive forulempet eller hindret.

Med disse bemærkninger skal også jeg på mit partis vegne tilsige en hurtig og positiv udvalgsbehandling, som sagt i tillid til de mennesker, der har fremsat forslaget.

(Kort bemærkning).

Korneliusen (S):

Jeg vil blot sikre mig, at hr. Arne Melchior har læst lovforslagets § 2, hvori der står:

»Regeringen underretter udvalget om indholdet af de retningslinier, der er gældende for efterretningstjenesternes virksomhed.«

Det må – i vores fortolkning i hvert fald – betyde, at der kan komme til at ske noget på forkant af en udvikling.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Jeg skal berolige hr. Korneliusen ved at sige, at forslaget ikke er længere, end at det ikke tog mig alverdens tid at få læst samtlige paragraffer i deres helhed. Det var bl.a. derfor, jeg understregede den sætning, som vi lægger mest vægt på, og jeg ser ikke nogen forstyrrelse i den første sætning i paragraffen, som hr. Korneliusen citerede, hvor der er tale om retningslinier. Det, jeg taler om, er altså konkret, aktuel foretagelse, som selvfølgelig skal følge de retningslinier, som regeringen har lagt, men hindring må ikke ske af udøvelse af efterretningsevne, i overensstemmelse med de retningslinier, som naturligt er gældende.

Poulsgaard (FP):

Et stort flertal her i Folketinget og nok også i befolkningen ønsker, vi skal have et militær. Skal vi have det, skal vi også have en efterretningstjeneste, de to ting følges ad.

Jeg synes, at hr. Arne Melchior var alt for diplomatisk, alt for pæn, da han sagde – nu citerer jeg efter hukommelsen, så hr. Arne Melchior må rette mig, hvis det ikke er rigtigt, hvad jeg siger:

»Det kunne jo ske, at vi fik et parti engang blandt de fem største partier, som er direkte modstander. . . .«

Jeg mener, vi har et parti blandt de fem største partier, der er direkte modstander, så det kunne da godt være, der kunne ske lækager. Jeg tror ikke, der fra hr. Risgaard Knudsen ville ske lækager, men det kunne jo godt ske, der var andre politikere, der var interesseret i det. Det er noget farligt noget, vi bevæger os ud i. Jeg tror ikke, man kan beskyldte nogen statsminister eller nogen forsvarsminister i dette land siden krigen for, at de ikke har været deres stillinger